

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

V. évfolyam, 49. szám

2016. május 9.

Záhonyi siker „térdig érő szélben”

Nem volt kegyes az időjárás a Vasutasok Szakszervezete idei Országos Horgászversenyén. Viharos szél, eső, méteres hullámok fogadták az indulókat a Zamárdiban megrendezett derbin. A szélsőséges körülmények ellenére az ötfős záhonyi különítmény az előzetes várakozásoknak és a jó felkészülésnek megfelelően fényesen szerepelt (nem „csak szerencsénk” volt). A negyvenkét indulóból – hála Bázsa Lászlónak, aki mondhatni, toronymagasan verte a mezőnyt – Záhonyba került a fődíj.

A csapat többi tagja is kitétt magáért. Ádám Tibor két ponttal maradt le a második helyről, eggyel a harmadikról, ebből is látszik milyen szoros volt az élmény. Az ötödik helyet Csobai Gyula jegyezte szintén kis különbséggel. Kátai Józsi és én kicsit hátrább végeztünk, néhány becsület keszeggel járultunk hozzá a rendezvény színvonalához. Sajnos az indulók nagy része nem volt olyan szerencsés, vagy kitartó, hogy a halfogásig eljusson, esetleg az esélytelen piros színű etetőanyagot választották, ami

egyáltalán nem volt sikeres (ajánlva KCs.-nak). Tény, hogy a viharos szél a mélyebb részekre űzte a halak legnagyobb részét.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Mondhatnák a fanyalgók: a horgászok mindig rá tudják fogni valamire, ha nem fognak semmit. Viszont aki ott volt, tudja milyen gyakran fürdetett meg bennünket egy-egy nagyobb hullám, és a kapást sem volt egyszerű kiszűrni az állandóan rezgő-mozgó botokon.

A verseny egyébként Catch and Release (fogd meg és engedd vissza) elv szerint zajlott, vagyis a kifogott halak mindegyike mérleget követően azonnal visszakerült életető elemébe. Úgy érzem, nem hangzik dicsekvésnek az sem, hogy az első forduló után az időjárás miatt lefújták a második fordulót, amikor a négy szektorból háromban záhonyi vezetett. A jelek szerint fekdűt nekünk a nehéz pálya.

A szervezésért és lebonyolításért felelős Horváth Csaba alelnök és csapata remek munkát végeztek. Utólag is köszönet illeti önfeláldozásukat, hiszen ők is horgászok lévén, nem hódolhattak szenvedélyüknek. Az értékes díjakat Meleg János, a VSZ elnöke adta át, és végül zárta a rendezvényt, megköszönve a részvételt.

A horgász a horgással bármikor tud beszélgetni, akár a mellé sorsolt szomszédal a vízparton, vagy ebédnél, vacsoránál a mellette ülővel. Egy nehéz nap utáni lazításnál mindig van közös téma, főleg, ha egy cégnél dolgoznak. Legyen az illető kocsivizsgáló, váltókezelő, jegyvizsgáló, igazgató, főnök, vagy beosztott. A vízpartra mindegyikük ugyanazért megy. Eltűnnek a különbségek, az ellentétek. Főleg, ha van némi nedű, ami segít ezt a nehéz elfoglaltságot valahogy elviselni.

Május elején ez a jelenség itt volt velünk Zamárdiban, a szabad strandon. Fújhatott a szél, eshetett az eső, hideg volt, mégis mind ugyanazért viseltük el.

Veletek, jövőre, akár ugyanitt! Csak ne a szélről görbüljön a bot!

Nagy István Attila

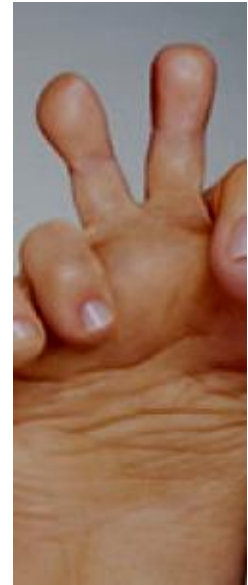

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Győztünk?

„Hurrá, egyenjogúak lettünk, ha készenléti jellegűben dolgozunk, ha nem.” – olvashattuk pár hete lapunkban, és mi tagadás, elgondolkodtató volt Márta István értekezése (Hétvégi jogalkalmazás, ZV V. 46.). Hiszen egyenjogúak nem azért lesznek a hétvégén is dolgozók, mert mindannyian pluszt kapnak munkájukért, hanem azért, mert azoktól is elvesznek, akiknek a törvény szerint túlóra pénz jár. Vagyis járt eddig, amennyiben megvalósul a törvényjavaslat, és eltörlik az idevonatkozó paragrafust. Felvetődik a kérdés, győztünk?

Kétségtelenül, hiszen az érdekvédők megnyerték a készenléti jellegű munkakörök ügyében a csatát, kikényszerítve a munkáltatóktól a törvény betartását. No, de a válaszok mindig új kérdéseket szülnek, amelyeket kár volna megkerülni. Ilyen kérdés például, hogy nem volt-e pirruszi, tehát túl drága a győzelem, gondolván a vezénylések rendjének számukra negatív változására. Illetve az is felmerülhet, hogy győztünk ugyan, megnyertük a csatát, de mit ér, ha elvesztettük a háborút? Tartok tőle, bár a kérdések jogosak, hogy akik ezekbe kapaszkodnak, kisujjukat se mozdítanak még önmagukért sem, másokért meg pláne.

Számukra követendő eljárás, hogy részvételükkel semmi ne történjék, kerülik a csatákat, a háborúkat meg végképp, azokat mind rábizzák másokra. Aztán, ha úgy hozza a hadiszerecske, a lövészárkoktól békés távolságban hirdethetik tudásukat, alaposan kielemezve a stratégiai és taktikai hibákat – mert azok mindig előfordulnak, azoknál legalábbis, akik nem csak fedezékben lelkesek. Mindezekről függetlenül úgy gondolom, még elméletben sem érdemes háborúsdit játszani, maradjunk a földön és térjünk vissza az érdekvédelemhez.

Szóval győztünk a küzdelem azon részében, amelyik az érdekvédőkre tartozik. A folytatás – törvényalkotás – egészen más fórum joga és lehetősége, befolyásunk ott is pont akkora, amekkora a taglétszámunk. Nos, ezt a létszámot, és a hozzá kapcsolódó erőt kell összevetni az ország teljes lakosságának számával és befolyásával, ha úgy tetszik lobbierével. Ha ez sikerült, máris jobban értjük, miért jó megbecsülni a győzelmet, és miért szerencsés túllépni a kudarcokon.

Annál is inkább, hiszen a V nem csak győzelmet, hanem békét is jelent.

Dolhai József

Helyi hírek röviden

MÁV-START Zrt.

Területünk kezdeményezésére Zlati Róbert, szakszervezetünk érdekvédelmi alelnöke a MÁV-START Zrt.-nél bevezetett munkaügyi monitoring kapcsán levelet írt Csépké Andrásnak. A vasútállomás vezérigazgatójának kérdéseket tett fel, illetve jelezte, „a Vasutasok Szakszervezete a kiadott rendelkezést a jelenlegi formájában elfogadhatatlannak tartja, és egy új, szakmailag megalapozott – és a szakszervezetekkel egyeztetett – kidolgozott rendszer bevezetéséig a munkáltató haladéktalanul vonja vissza!”

HUMORSAROK

TÖRTÉNET

Ugyanazon történet két egyetemista lakótárs elmondása alapján. Első lakó: Éjjel megérkeztem. A klotyóhoz futottam. Felkapcsoltam a villanyt. Benyitottam. Jól kiokádtam magam. Kimentem. Lekapcsoltam a villanyt.

A másik lakótárs: Éjjel ülök a vécén. Valaki lekapcsolja a villanyt. Benyit. Leokád. Kimegy. Felkapcsolja a villanyt...

MINDENKI MÁSKÉPP CSINÁLJA

Tanév kezdete van, Isten leküldi Szent Pétert a Földre, nézze meg, mit csinálnak az egyetemi hallgatók. Szent Péter elvégzi feladatát és beszámol, hogy mit látott: Az orvosi egyetemen tanulnak, a jogon szintén. A Műegyetemen csak buliznak. Év közepén újra leküldi Isten Szent Pétert. Mikor az lement, szétnézett, visszatért újra beszámol: Az orvosin majd belehalnak a tanulásba, a jogon úgyszintén. De a Műegyetemen csak lógnak, szórakoznak, buliznak. Eljön a vizsgaidőszak. Újra leküldi Szent Pétert Isten, mikor visszajön, mondja el mit látott: Az orvosin reggeltől estig tanulnak megállás nélkül. A jogon szintén. És a Műegyetemen? – kérdezi Szent Péter. Ott csak imádkoznak. – hangzik a válasz.

– Hmmm. Imádkoznak? Jó! Ezeket átengedjük...

TÜKÖR

Három nő, egy vörös, egy barna és egy szőke bolyong az elvarázsolt kastélyban. Elhaladnak egy elvarázsolt tükör előtt. Megszólal a tükör: Én vagyok a szerénység tükre. Nézzetek belém, és mondjátok meg, mit láttatok. De vigyázzatok, mert aki bármi hiúságra utalót mond, azt beszippantom! Odaáll a tükör elé a barna: Én a világ legokosabb nőjét látom! Hopp. A tükör beszippantja. Odaáll a vörös: Én a világ legszorgalmasabb nőjét látom! Hopp. A tükör őt is beszippantja. Odaáll a szőke: Azon gondolkodom... Hopp. A tükör őt is beszippantotta.

Balogh Attila